

ΑΝΑΤΟΛΗ

«Μιά κοινωνική... που παρσούρηκε...»
Καθηγητής ΛΑΣΚΥ

ΟΧΙ ΜΟΝΑΧΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ

Με τόν παραπάνω τίτλο, ο σ. 'Ηλ. Τσιριμώκος, Γεν. Γραμματέας του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλά, δημοσιεύει στη «ΜΑΧΗ» άρθρο, απ' το οποίο πέρνουμε την ακόλουθη περίληψη:

Οι εργαζόμενες μάζες όλου του κόσμου ξέρουν πολύ καλά πως μόνο με τη γενική επικράτηση του σοσιαλισμού στην Ευρώπη θα υπάρξει σίγουρη, μόνιμη ειρήνη—δύως και αληθινή ανεξαρτησία των λαών, μέσ' ο' ένα πλαίσιο διεθνούς συνεργασίας. Οι μάζες καταλαβαίνουν επίσης πως ανεξάρτητα απ' το σκοπό της μόνιμης ειρήνης, δεν είναι δυνατόν να τούς ενδιαφέρουν μόνο οι τμηματικές εκδηλώσεις των διεθνών σχέσεων, αλλά τ' ο σ υ ν ο λ ι κ ο π ρ ό β λ η μ α τ η ς Ε ι ρ ή ν η ς. Και έλπιζαν ότι οι κυβερνήσεις των Δημοκρατιών—μέ την περσι δυό Μεγάλων πολέμων θά βάδιζαν πιο γρήγορα, πιο αποτελεσματικά, πιο ρεαλιστικά προς τη λύση αυτού του σ υ ν ο λ ι κ ο υ π ρ ο β λ ή μ α τ ο ς.

Ο σοσιαλιστικός κόσμος είχε—και έχει—την αξίωση να διευκολυνθεί ή λύση του προβλήματος της ειρήνης απ' το γεγονός ότι μία απ' τις Μεγάλες Δυνάμεις, η ΕΣΣΔ έχει κυβέρνηση κομμουνιστική και η Αγγλία και όλες οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν κυβερνήσεις αριστερές. Μπορεί να γίνεται αλλοιώς, να υπάρχουν λόγοι που ακόμη να μπορεί να γίνεται αλλοιώς—άλλα, ο σοσιαλιστικός κόσμος πιστεύει και θέλει να ιδεί σύντομα την ΕΣΣΔ και την Ευρώπη να ιδούν και να λύσουν με σοσιαλιστική θέληση και σοσιαλιστική προοπτική το πρόβλημα της ειρήνης.

Απ' αυτές τις παραπάνω απόψεις, ούτε η συζήτηση ούτε η λύση του ελληνικού ζητήματος έχουν κατανεύσει τις υπάρχουσες άνησυχίες. Στο Λονδίνο δεν συζητήθηκε η ειρήνη, αλλά οι κίνδυνοι πολέμου. Και οι μεγάλοι αντιμετωπίσθηκαν πάνω σ' ένα τμηματικό ζήτημα «θέσεων» και ασφάλειας.

Είπε φυσικό το να ξέρουμε όλοι, ότι παγίωση της ειρήνης δεν γίνεται χωρίς πρώτα-πρώτα να ικανοποιηθούν οι δικαίες αξιώσεις σχετικά με την ασφάλεια, τις «θέσεις» τις διεξόδους κ. ο. κ. ε. των Μεγάλων. Και υπάρχουν μεγάλοι, και μάλιστα πολύ μεγάλοι σήμερα, με δικαίες, ή επίτελους, φυσικές αξιώσεις. Υπάρχουν νέες πραγματικότητες που δεν είναι δύσκολο να συλλάβει κανείς, ούτε εύκολο ν' άγνοηση. Ένα ζήτημα Ε.Σ.Σ.Δ.—Μεσόγειος π.χ. Η συζήτηση που γίνθηκε στο Λονδίνο δεν έπαισε κανένα ότι έστω και απ' αυτή την πλευρά, έχει γίνει πρόοδος, ότι έχει προχωρήσει ή κατανόηση ανάμεσα στους Μεγάλους. Ο διάλογος Μεγάλης Βρετανίας και ΕΣΣΔ στον Ο.Η.Ε. υπήρξε δέξυτος, ή άτιμόσφαιρα βαρεία. Και κατέληξε να γίνει διένεξη για τη διατύπωση μίας απόφασης, ακόμη και διονομική αντίγνωση. Κ' ή τόση έπιμονή στη δικονομία και στη φρασεολογία άποτελεί άποδειξη πως υπάρχει δυσπιστία—κάτι που σ τ η ν ο υ σ ί α δέν πάει καλά.

Κ' έγινε μία συζήτηση όπου, όσος και να ήταν ο λόγος για την έσωτερική κατάσταση της Ελλάδας, ή Ελλάδα δεν είχε θέση παρά σάν γεωγραφικό σημείο. Δέν είμαστε όμωσ μόνο ένα γεωγραφικό σημείο. Είμαστε και ένα ΕΘΝΟΣ, είμαστε ένας λαός. Και αυτό πρέπει να έχει αξία και για μάρ και για τούς άλλους. Πρώτα—πρώτα για μάρ. Είπε έγκλημα ν' άφισουμε να δημοιογείται ή φριχτή πλάνη πός, έπειδ ή είμαστε ένα ένδοξο γεωγραφικό σημείο, ή τύχη μάρ ρυθίζεται ά π ο λ υ τ ο ε ξ ω ά π' τή θάληση μάρ. Η θέση μάρ πρέπει να μάρ έχει πείσει ότι ο ρόλος μάρ μπορεί να είναι μάρόλος ή μικρός, και μπορεί νανε καλός ή κακός και για τούς ίδιους έμάρ και για τη γενικότερη κατάσταση στην Ευρώπη, ανάλογα με τήν πολιτική ώριμότητα και τόν πατριωτισμό μάρ. Και θά έπρεπε να έχουμε ήδη καταλάβει ότι, αν σήμερα δέν γίνεται ακόμη λόγος για τήν Κύπρο, αν ακόμη σήμερα διαδίδεται πός άπαρχουν «ένδοξα» για τά Δωδεκάνησα, μπορεί γ' αυτό να φταίει και άλλοι αλλά φταίει πολύ και τά γεγονόσ ότι, με τώ ταξικό πάθος της Δεξιάς και τήν έγκληματική έξωτερική πολιτική της έγινε ή Ελλάδα ένα «άδέσποτο πράγμα» και ένα έπικίνδυνο γεωγραφικό σημείο.

Αν υπήρχε άρκετή πολιτική ώριμότητα, και αν ή Δεξιά είχε άρκετόν πατριωτισμό, θά υπήρχε στην Ελλάδα ή έθνική ένότητα, για τήν όποια πολεμήσαμε θά υπήρχε μία δημοκρατική τάξη. Η Ελλάδα δέν θά ήταν ούτε άπειλη, μα ο δ τ ε και ή έλπίδα για κανένα, θά ήταν μία χώρα με δική της έξωτερική πολιτική, τίμια φίλη με όλους τούς Συμμάχους, τιμημένη από όλους. Ο ελληνικός λαός θά ήταν κυρίαρχος στο σπίτι του. Δέν θά έπαισε ο ταξικός άγώνας να έχει διεθνή άντανάκλαση, ούτε τά διεθνή προβλήματα θά έπαισαν να έχουν άντανάκλαση στο έσωτερικό μάρ. Άλλά θά ή ά π η ρ χ έ μ α ς 'Ελλάδα.

ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.—Στη δόχη της Νυμφεέγγης, ο Ρώσος κατηγορούσ Σμυρνός, προέβη, σήμερα, σε άναρχωστικές άποκαλύψεις για τά έγκλήματα τών Γερμανών. Ο Ρώσος παρουσίασε στο δικαστήριο πλάκες σαπουνι κατασκευασμένο με άνθρώπινο λίπος προσεγγόμενο από τά θύματα των γερμανικών στρατοπέδων συγκέντρωσης. Το σαπουνι αυτό χρησιμοποιούσαν οι φρουρές και οι άνδρες της άμυνας τών στρατοπέδων. Όπως διαπιστώθηκε τώ «άνθρώπινο σαπουνι» ήταν άριστησ ποιότητας.

ΤΟ ΓΟΥΔΙ ΤΟ ΓΙΟΥΔΟΧΕΡΙ

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΝ ΑΛΛΑ ΕΣΕΙΣ... ΤΟ ΧΑΒΑ ΣΑΣ

Υπάρχουν άνθρωποι που τη φραίνονται τήν ψευτιά. Τή γεύονται, τήν πιπιλίζουν, τήν καταπίνουν, τήν ξαναφέρνουν στο στόμα και τή μπουκάζουν με πόλοιο πηχτό σάλιο. Η ψευτιά κατασκευάζεται, ξεφουρνίζεται και χρησιμοποιείται, πάντα με κάποιο λόγο και με κάποιο σκοπό. Δέν είναι άθώα «περιστέρα» ή ψευτιά. Είναι ή δαγκνά του σκορπιού!

Έχουμε ύπ' όψη μάρ τήν άπάντηση του «Εμπρός». Άπάντηση, ή μάλλον χιλιόμετρική διαδήλωση τυπογραφικών στοιχείων παντός διαμετρίματος. Για να μπεισ άπ' τή μάρ και να βγεισ άπ' τήν άλλη είνε άλλος σωστός. Ως τόσο είνε άνάγκη—μιά που είμεθα ο στόχος αυτού του άηλεούς βομβαρδιστικού πανδαιμονίου—να έπιστρατεύσουμε τά κάρτια μάρ και να έπιχειρήσουμε μάρ εισόδηση, όσο και αν κινδυνεύουμε να τά μπλέξουμε ξανά «με τώ λαό μάρ». Ο λαός μάρ, ως γνωστό, είνε ιδιοχρησία του Κ. Κ. και πήρε άσχημή «δημοκρατική» καθοδήγηση να πάψει να μάρ διαβάσει, για να δέχεται άκριτα και άνεξέλεχτα—έν αρχή ήν ο λόγος και ο λόγος ήν από Θεού—όσα του σερβίρει ή δημοσιογραφική κοζίνα του, με τή ή άνει πατάγουν. Λόγου χάρη: τού είπαν ότι ήμεις «οί πρδοότες, οί σοσιαλφασίστες» δέ θέλουμε να φύγουν οι «Εγγλέιοι άπ' τήν Ελλάδα, γιατί έχουμε μάρ... νιτερέσα μα-

τοχή του λαού, σ' αυτή τήν άγνή, τήν άτέρμονα χώρα, έχει μάρ μεγαλοπρέπεια άγνωστη ως τά τώρα στην Ιστορία. Πρέπει να σου μλήσω άλλους για τήν έπίδραση και τήν άκτιονοβία της Ρωσίας μες στην Άσία. Άλλος κόσμος άγνωστος. Δέ ξέρουμε ούτε τά όνόματα του. Λόι νομάδες και πρωτόγονοι που γίνονται σοσιαλιστικές, πολιτισμένες κοινωνίες. Είναι, βλέπεις, που ο Ρωσικός σοσιαλισμός καταργεί τώ «έθνος», για να τώ φτιάξει ο σύτροφος Κανάραχος. Σου λέω, εκεί στή βάση της Άσίας γίνεται μάρ νέα δημοκρατία, μάρ κομμουνία.

«Πολύ μάρ παραξένεψε ή άδικαιολόγητη έπίθεση της ΑΝΑΤΟΛΗΣ!»

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

—Μά δέ μού λές, σου γιατί είσαι έτσι δόσθμος και λιγομίλητος; —Εγώ σταμάτησα σε κίνητη φράση του Μπέρν. «Τώ ελληνικό ζήτημα συζητήθηκε στη Γιάλτα κι' ο στρατάρχης Στάλιν ζήτησε από τού δοσθόν σχετικές πληροφορίες που πραγματικά τού δόθηκαν. Τήν άλλη μέρα ο στρατάρχης Στάλιν δήλωσε ότι δέν έπιθυμούσε να έμπει και ότι είνε άπόλυτη έμπιστοσύνη στή βρετανική πολιτική». Και παρακάτω τά ίδια και χειρότερα με τώ Μολότοφ. Πιστεύε με, μοιχεταιίνας κόμπος, είνε λυγρός στο λαϊκό μου.

—Οχι δά! —Μά είναι δυνατό, είναι ποτέ δυνατό να μη ξέρει τί πραγματικά έγινε και τί γίνεται στην Ελλάδα; —Η μόνη μου παρηγορία είναι, που τήν πιπιλίζω όλοένα μες στο μυαλό μου, μήπως κι' αυτά τά λέει ψέματα ο Μπέρν, όπως και όσα λέει για τήν Ελλάδα. Μά πάλι δέν είδα και να τά διανεύσει ο Βισίσκος, όπως τάλλα, και δέν είναι ή πρώτη φορά που διαφεύδουμε. Καταλαβαίνεις...

—Καταλαβαίνω. Τελευταία έπαισε θαρρόσ σχέσεις με κάποιον «κονόν άνθρωπο» και φοβούμαι πως έπηρώσθηκε. Περιέργω, σου άλλως δέν ήσουν έτσι. Είχες μυαλό, φρόνημα, πνεύμα. Δέ μού λές, πιστεύεις πραγματικά πως ο Στάλιν ή ο Μολότοφ δέν ενδιαφέρονται ή ότι είνε άνάγκη από τήν άγγλική πληροφορία; Είσαι τόσο άφελής!

—Μά τότε; —Ο Στάλιν δέν κάνει δικαιοσύνη, κάνει πολιτική. Και πολιτική σκληρή, δυναμική και περίεργη. Κ' άς λέν ό,τι δέν οι αισθηματικοί και οι όμφαλοσκοποι. —Εστω, αλλά ή πολιτική σοσιαλιστική.

—Τί θά πεί αυτό; Τί έννοεις; —Ως προς τώ σκοπό ή τά μέσά; —Υπάρχει κάποια διαφορά. Μού φαίνεται ότι τούς άνακόλους σου πρέπει να τούς παλέψεις με τά όπλα τούς ή και τελευταία. Πάρ; —Ο σοσιαλισμός μπορεί, θαρρόσ, ναχεται πίσω άπ' τήν λαϊκή, όπως και πίσω από τά όπλα του. Διαβάζεις τόν τελευταίο λόγο του Άλεξαντρών; Δημοσιογία κρύτους Ιοχέρου, έσωτερικά και έξωτερικά, σύμφωνα με τή θεωρία του Στάλιν. Κ' έτσι όπως γίνεται, με τήν σοσιαλιστική μορφή και με τήν πίστη, τήν άφοσίωση και τή συμ-

λους τέτοιους φλους! σύστα ση που τώ κάναμε («δταν οί έθροιοι σε χειροκροτούν») ο άρθρογράφος της ΑΝΑΤΟΛΗΣ θάβγαζε τ' άναγκαία συμπεράσματα απ' τήν ικανοποίηση που έννοιωσαν οι μαυρομετωπίτες κ.λ.π.»

Θ' άπαντήσουμε με μιά μικρούλα ιστορία, κατάλληλη και για πολύ μικρά και για πολύ μεγάλα παιδιά. Δυό μακαντάσφες παίζανε γροθιές μ' έναν άσικη. Ξάφνου ο ένας μακαντάσφης—πές ο μεγαλειότερος—έκανε στροφή κι' άρχισε να βαρά τώ φίλο και σύμμαχο. Ο φίλος τού άνταπέδωσε τής γροθιές. Ο τρίτος ο άσικης τί θέλατε να κάνει; Χειροκροτούσε, άπλούστατα, τώ θέαμα!

Τώ συμπέρασμα είνε ότι ή «φιλική συμβουλή» θά είχε τόν τόπο της που παντός για κείνον που έκανε τήν καλή άρχή. Έτσι δέν είνε!

«Ο λαός που χτυπιέται καθημερινά απ' τούς δολοφόνους Χίτες, θά περίμενε από κείνους που φιλοδοξούν να παίζσουν ρόλο «σοσιαλιστικής ήγέσιας» να ένδιαφερθούν πρώτα γ' αυτόν κ' ύστερα για τά κεφάλια τών δολοφόνων. ΕΜΠΡΟΣ.

«Αγωνιόμαστε ν' άποτρέψουμε ένα δεύτερο έμφύλιο πόλεμο. Γιατί είνε έγκληματικό και άνόσιο να σπρώξουμε τώ λαό σ' ένα καταστροφικό και αίματηρότατο άγώνα που μπορεί να τον άποφύγει. Γιατί ο λαός θά πνίξει μέσα στο αίμα του τούς έχθρούς του, μά δέν θά κερδίσει τήν ανεξαρτησία του. ΑΝΑΤΟΛΗ

«Ας συγκόψει ο άναγνώστης—λαός τής δυό αυτές παραγράφους και δέν θάδυσκολευθεί ν' άνακαλύψει σε ποιά μέσα κρύβεται... ο Ιησους'της!

«Πουθενά στην άνακοίνωση της Κ.Ε. τού ΣΚ—ΕΛΔ δέν άναφέρεται σάν άμεσο σύνθημα: «Πρώτον να φύγουν οι Άγγλοι και δεύτερον να εφαρμοσθεί ή Γιάλτα. Αυτός ο διαχωρισμός γίνεται μονάχα απ' τον έπιτήδειο άρθρογράφο κι' αν ήταν πραγματικά δέν θά υπήρχε λόγος να συζητάμε. ΕΜΠΡΟΣ.

Διαχωρισμός; Κάθε άλλο παρά διαχωρισμός! Για μάρ είνε άλληνόδετο και άδιαχώριστο τώ διπλό μας αίτημα. «Τώ αίτημά μάρ—γράψαμε—είνε δυό... αίτηματα: Να φύγουν τώ ένα, Η Γιάλτα, τώ άλλο. Τώ Κ.Κ.Ε. ένδιαφέρεται για τώ πρώτο. Δέν ένδιαφέρεται για τώ δεύτερο. (Ψέμματα;)

Ίδου τί λέει και ή άπόφαση της Κ.Ε. τού ΣΚ—ΕΛΔ που έπικαλείται τώ ΕΜΠΡΟΣ: «Η Κ.Ε. ζητάει απ' τούς Μεγάλους Συμμάχους να ρυθμίσουν με κοινή συμφωνία όσο τώ δυνατό πιο γρήγορα τώ ζήτημα της άποχώρησης τών συμμαχικών στρατευμάτων απ' τήν Ελλάδα. Ζητάει, όμωσ, ταυτόχρονα να εφαρμοστεί τόν τόπο μάρ ή συμφωνία της Γιάλτας.

Όταν δυό πράματα γίνονται ταυτόχρονα, τώ ένα δέν άποτελεί «προσ'πόθεση» για τώ άλλο, παρά μονάχα στά μναλά έκείνων που διαβάσουν ρωμέμ'κα και καταλαβαίνουν... άλαμπουρνέζικα!

Σέ τούτο δώ τώ σημείο παρεμβάλλεται ένας «φυλακισμένος» έπιστολικός σχολιαστής που κι' αυτός παρερμηνεύει έπικινδύνα τά γραφόμενά μάρ.

Γράψαμε, ισχυρίζεται, ότι... «ο λαός μας ΠΟΝΕΣΕ γιατί ήρθε τώ ζήτημά του στο Συμβούλιο άσφαλείας». Τούτο είνε μιά μικρή άπόπειρα—καλλιτέρας να φάμε τή γλώσσα μας. Κώστα!—μιά μικρή άπόπειρα...

Αυτή ή δικαιολογητική... ουρά, αυτό τώ «γιατί» δέν είνε δικό μάρ. Ημεις είπαμε άλλο

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΙΔΕΑ ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

«Όσο κρατούσε ο πόλεμος, οι εργάτες της Αμερικής, όπως και όλου του κόσμου που πολέμησε τώ φασισμό, παραμερίσανε τά ιδιαίτερα συμφέροντά τους και έβαλαν στην παραγωγική τους δυναμη στην έξουπρήτηση ενός σκοπού: της συντριβής τού φασισμού.

Μόλις, όμωσ, τελείωσε ο πόλεμος, τώ πρόβλημα της προστασίας τών εργατικών συμφερόντων πρόβαλε στή μέση δέξυτος. Πριν άπ' όλα οι εργάτες άπεκατέστησαν τώ όκτώρω της εργασίας που δέν ίσχυσε στην έποχή τού πολέμου. Κ' έπειδή οι βιομηχανογύρανα να κατεβάσουν τά μεροκάματα, ανάλογα με τώ λιγόστεμα τών ώρων εργασίας, έσπασε τώ μεγάλο κύμα τών άπεργιών. Σε άπάντηση, οι εργάτες ζήτησαν όχι τώ ίδιο, αλλά άδελμένο μεροκάματο και τώ πετόχανε γιατί ή μαχητική τους δύναμη είνε, σήμερα, πιο μεγάλη από κάθε άλλη φορά. Οι βιομηχανοί έλπίσανε ότι με τώ σταμάτημα της πολεμικής παραγωγής, και τήν άποστράτευση, που θά είχαν ως συνέπεια μιά σημαντική άνεργία, θ' άσκούσαν πίεση στους εργάτες για να πετόχουν καλλίτερος όρους έκμετάλλησης της δουλειάς τών. Άλλά γελώσθηκαν. Για πρώτη φορά στην Ιστορία τού άμερικανικού εργατικού κινήματος, οι εργάτες τούς άντιμετώπισαν μαζικά και οργανωμένα. Με τήν έκταση που πήραν οι άπεργίες τους; παρέλυσαν και έκλόνισαν τής έργοδοτικές έπιχειρήσεις σε βαθμό που δέν τώ περιμένασαν. Δέν περιμένασαν ακόμη, ούτε τή δυσάρεστη έκπληξη που τούς έπεφύλαξαν οι εργατικές οργανώσεις βροντάς ως βάση τών διεκδικώσεων τους τήν εφαρμογή τών «συνολικών συμβάσεων εργασίας» ένά, ως τάρω, κρατούσε τώ παλιό καθεστώς που παρείχε στους εργοδότες τώ δικαίωμα της άτομικής πρόληψης τών εργατών και της μεμονωμένης συμφωνίας με τόν καθένα τους. Οι εργοδότες άντιμετώπισαν τήν εργατική έπίθεση με λύσσα, αλλά σιγά-σιγά άναγκάσθηκαν να υποκόψουν στην πίεση που άσκούν οι άπεργοί απ' τή μάρ κι' ή κυβέρνηση απ' τήν άλλη που βλέπει με άνησυχία τόν άντικτιπο που έχει στην οικονομία της χώρας τώ σταμάτημα της παραγωγικής μηχανής.

Τήν ήγεια τού εργατικού κινήματος στην Αμερική τή έχουν δυό μεγάλες Συνομοσπονδίες: ή «Όμοσπονδία Έργασίας και ή Ένωσις Βιομηχανικών Έργατών. Οι δυό αυτές μεγάλες οργανώσεις άντιμετώπιζαν τώ παρελθόν ή μάρ τήν άλλη. Η πρώτη είχε μέσα της πολόν εργατικό «άριστοκρατισμό», ένά ή δεύτερη είχε σαφέστερες ταξικές και κοινωνικές άντιλήψεις και ή γρήγορη ανάπτυξη της άπέδειξε πως άνταποκρινόταν πληρέστερα στις άνάγκες της σημερινής πραγματικότητας.

Στους κόλπους της δεύτερης αυτής οργανώσης υπήρχε ένας γερός σοσιαλιστικός πυρήνας που τείνει να πάρει τήν πολιτική του έκφραση με τή δημοσιογία ισχυρού εργατικού σοσιαλιστικού κόμματος, όπως άκριβώς έγινε και με τώ Εργατικό κόμμα της Αγγλίας που βγήκε απ' τις εργατικές ένώσεις. «Ηδη, μέσα στην Ένωση Βιομηχανικών Έργατών, συγκροτήθηκε ή Έπιτροπή Πολιτικής Δράσης που καταγίνεται μάρ έτοιμια σε άνα προγράμματος με καθάρ σοσιαλιστικό περιεχόμενο για άνεξάρτητη πολιτική δράση στις έρχόμενες έκλογές.

Βέβαια, ή πορεία της εργατικής τάξης της Αμερικής προς τώ σοσιαλισμό θά συναντήσει μεγάλα έμπόδια, γιατί ένα μεγάλο μέρος της τάξης αυτής προέρχεται από πρόσφατη μετανάστευση και έχει έθνικές και φυλετικές διαφορές. Άλλά οι βάσεις έχουν θεθεί και ο δρόμος άνοιξε.

Ο σοσιαλισμός, έμπνέοντας και κατευθύνοντας τόν άγώνα τών εργατικών συνδικάτων θά υποσκάψει και τόν τελευταίο μεγάλο προμαχώνα τού καπιταλισμού, μέσα στην πανίσχυρη ύπερατλαντική Δημοκρατία.

πράμα. Έντελώς και άπολύτως άλλο! Είπαμε ότι ο λαός μάρ πόνεσε γιατί τώ ζήτημά του στο Συμβούλιο χρησιμοποιήσαν τόν πάλκο του Χότζα, για ν' άναίγει ο κανγιάς άνάμεσα στους δυό Μεγάλους Συμμάχους—έναν άναγώνιστο κινδύνος για τήν ειρήνη τού κόσμου. Γιατί ο λαός δέν ήθελε (ή συνέχεια τού β' σελίδα

ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΟ τη μέρα που υπογράφηκε η αγγλοελληνική συμφωνία που θα εξασφάλιζε του «Αβραάμ τα καλά» στην Ελλάδα, η κυβέρνηση τίποτε άλλο δεν κάνει παρά να μηχανεύεται μεθόδους και τρόπους χρηματοδότησης εις βάρος του φτωχού εργαζομένου λαού. Η εξίσωση των τιμών των ειδών της ΟΥΝΡΑ με το μαυραγορίτικο κοστολόγιο και η μελετώμενη καινούρια αύξηση της τιμής του ψωμιού, είναι το τελευταίο γερό χαστούκι που δέχεται ο φτωχός βιοπαλαιστής απ' την κυβέρνηση των Σαραντά βενιζελικών μεσιτών, που μονάχα στο φορολογικό τομέα κατόρθωσαν, έως τώρα, να κάνουν αισθητή—δύσσηρα αισθητή—την άλλως ψωραλέα κυβερνητική τους β-παρση.

ΔΕΝ μπορούμε να παραδεχτούμε ότι ο εισηγητής του μέτρου της μεταγωγής σε άλλες φυλακές ενός μεγάλου αριθμού πολιτικών κρατούμενων απ' τις φυλακές Μυτιλήνης παρακινήθηκε στην ενέργεια τούτη από απλή υπαγόρευση καθήκοντος υπηρέσιακού. Αλλά κι αν ακόμα υποθέσει ότι δεν συντρέχει καμία περίπτωση που να δικαιολογεί την ύποπτη πολιτικής εμπάθειας γύρω απ' αυτή την ενέργεια, δεν παύει να είναι κατακριτέα. Όταν είναι πολύ κοντά ο χρόνος που οι άνθρωποι αυτοί θα κληθούν να δικαστούν, ύστερα από πολύμηνη βασανιστική προφυλάκιση, ποιος είναι ο τόσο επίτακτικός λόγος που υπαγορεύει να μετατοπισθούν από τώρα μέσα στην καρδιά του χειμώνα, μακριά απ' τη φροντίδα των δικών τους, την τόσο αναγκαία για να ξεουδετερώσει τις βάρβαρες και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης ανθρώπων και όχι τετραπόδων, που κρατούν μέσα στις ελληνικές φυλακές;

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ δε σημαίνει «διαλλαξία στις αρχές». Σημαίνει κάτι παραπάνω. Σημαίνει προσκόλληση μέχρι τύφλας σε μία δουλκή προκατάληψη ή σε μία θεοποιημένη μυστηριακή ιδέα. Ο φανατισμός δεν είναι συνείδηση. Είναι ψύχωση. Φανατικοί ήταν κάποτε οι φακίρηδες, οι οφθαλμοκόποι και κάτι τέτοιοι. Σήμερα, η θρησκεία τους πάσαρε στην...πολιτική.

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣ πληροφορήσε—ραδιοηλεκτρονικάς—τους αναγνώστες του ότι στις Βελγικές εκλογές επιτυχίες είχαν οι χριστιανοσοσιαλιστές και οι κομμουνιστές και την έπαθαν οι σοσιαλιστές και οι φιλελεύθεροι. Τα αποτελέσματα της βελγικής εκλογής είναι τούτα: Χριστιανοσοσιαλιστές 92, σοσιαλιστές 69, κομμουνιστές 18, φιλελεύθεροι 16, για τη Βουλιά. Και Χριστιανοσοσιαλιστές 38, σοσιαλιστές 25, κομμουνιστές 8 και φιλελεύθεροι 3, για τη Γερουσία. Ήταν ανάγκη να υποχρεώσουμε και τα έρσιαντα κόμματα να κάνουν αντισοσιαλιστική πολιτική;

ΣΕ προηγούμενο φυλλάδιο μας δημοσίευσμα τα σχόλια μερικώς απ' τις μεγαλύτερες εφημερίδες του κομμουνιστικού έθνους των κυβερνητικών απόψεων της Αγγλίας, της Αμερικής και της Γαλλίας γύρω στο γεγονός του αγγλοσοβιετικού διεθνικού ανταγωνισμού. Το κάναμε για να βοηθήσουμε το ΕΜΠΡΟΣ να καταλάβει ότι όλα τα πρόματα που συμβαίνουν στον κόσμο, δεν είναι, κατά κανόνα, όπως... τα θέλει. Και τόσο, δεν τα καταφέρουμε. Και τον κόπο μας χάσαμε κ' εγχαριστώ δέν άκουσαμε!

ΥΣΤΕΡΑ από τη διαφωνία μας για το «Ελληνικό ζήτημα» στο Συμβούλιο Ασφαλείας, μας γίνεται καθώς μαθαίνουμε, ανεπίσημα πικρός και δύσφορος έλεγχος τις όρισμένες «αντιδραστικές» ειδήσεις, όπου διαβλέπεται η ίδια πάντα σκόπιμη αντισοβιετική αιχμή. Ειδοποιούμε μιά για πάντα τους άπληροφόρους αναγνώστες μας, προτού να φτάσει ίσως κάποια η σχετική... διαφώτιση. Γενικός κανόνας: Στις ειδήσεις μας κ' α τ' ά ρ χ η ν δέν κάνουμε πολιτική και δη μονόπλευρη. Είμαστε αμερόληπτοι και... δημοκρατικοί. Βοηθούμε τον αναγνώστη να παρακολουθεί και να κρίνει. Ειδικός κανόνας: Το περιεχόμενο των ειδήσεων πρέπει να κρίνεται πάντα απ την πηγή τις προέλευσής τους. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό και ωφέλιμο. Μπορεί μιά αντιδραστική πληροφορία ή κρίση να λείνει ενδιαφέροντα πρόματα. Σάν καλή ώρα, λυσισχες οι άσοποιδοί φίλοι μας και άφίλοι σύντροφοί μας δε διαβάζουν, προκαταλαμβάνονται! Δέν κρίνουν, φανατίζονται: Και... «κόξινα βλέπουν τα χλωρά και κάτασπρα τα μαύρα»—δη, ίσα-ίσα το αντίστροφο: μαύρα βλέπουν τα κάτασπρα. Είναι το ψυχικό τους κλίμα.

ΟΧΑΒΑΣ

(συνέχεια απ' τη 1η σελίδα) τη ρήξη. Ήθελε τη συνεννόηση και τη συμφωνία στο ζήτημά του. Και πόνεσε γιατί συνέπεια του διαπληκτισμού αυτού ήταν, εκτός απ' τις γενικότερες άνησυχίες που προκάλυψε, να μη δοθεί και καμιά λύση στο ζήτημά του.

Θά ήταν άσκοπο να συνεχίσουμε τη δουλειά για να αποδείξουμε με παραβολές κειμένων την «καλοπιστία» και τον «πολιτισμένο τρόπο» με τον οποίο επιχειρείται ή διαστρέβλωση των λόγων μας για να στηριχθεί, σ' ένα τέτοιο σάπιο θεμέλιο, ή πολεμική έναντια στο κόμμα μας και στην εφημερίδα μας.

Τα βαθύτερα αίτια αυτής της πολεμικής είναι άλλα. Έχουν τόση σχέση με τους... Έγγλέζους και με τα κουρέματα των όση σχέση έχει ο φάντης με το ρετινόλαδο.

Το «Εμπρός» με συγνηντική άφευκτα προσηγορεύει αυτά τα αίτια τοποθετώντας την «αντισοσιαλιστική» άρθρογραφία του κάτω απ' τον τίτλο: ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ!

Ο κορμός του αγγού είναι αυτός! Τάλλα είναι το άσπραδι. Ο πόλεμος είναι ιδεολογικός. Δέν στρέφεται κατά της πολιτικής μας γραμμής—αυτό είναι πρόσχημα—στρέφεται κατά της ιδεολογικής μας ύποστασης. «Γιατί, όπως γράφει ο σ. Σβώλος (Μάχη 5—2—46) το Κ.Κ.Ε. δέν θέλει να υπάρχουμε. Δέν θέλει να μεγαλώσουμε σάν κόμμα με μία άλληνη άνεξάρτητη γραμμή. Μας συκοφαντεί προκαταβολικά, ώστε να μη γίνει κτήμα των λαϊκών μαζών ή γραμμής μας».

Ο πόλεμος αυτός δέν στρέφεται αποκλειστικά έναντια σ' έμάς. Στρέφεται έναντια στα σοσιαλιστικά κόμματα όλου του κόσμου. Γιατί ο σοσιαλισμός κατακτά τους λαούς με την άληθεια, με τη δημοκρατική πνοή του, με τη δημοκρατική μέσα της πάλης του. Κι' όταν ο σοσιαλισμός κατακτά, δέν ύπαρχει περιθώριο να κατακτίσει άλλος. Ο άρθρογράφος του «Εμπρός» δέν πολυσκοτίζεται, άλλως τε, να μη μās τ' ά πελ καθαρά, όταν μās έρωτά: «Γιατί οι Γάλλοι σοσιαλιστές (Μπλουμ και Σια) σαμποτάρουν την ένότητα και στενή συνεργασία με το Κ.Κ. που ζητεί ριζικές λύσεις και άντιστέκονται «στο να μπει χέρι» στα έκμεταλλευτικά τράστ που άντιδρουν στην άνόρθωση της Γαλλίας;»

Ο ισχυρισμός ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Γαλλίας ύποστηρίζει τα...«τράστ» είναι έντελώς πρωταρχικάτικος και σάν τέτοιος δέν σηκώνει άπάντηση. «Όσον άφορά το γιατί το Σ.Κ.Γ. δέν δέχτηκε την έννοποίηση που γύρευαν οι κομμουνιστές τον περασμένο Άγούστο, όταν έγινε το Συνέδριο του Σοσιαλ. Κόμματος, το έξηγήσε ο Γεν. Γραμματέας σ. Ντ. Μεγέρ στο συνέδριο: «Γιατί, είπε, ο σεβασμός της αλήθειας και της πίστωσης για τους κομμουνιστές φαίνεται άπλως ύπόθεση πολιτικής τακτικής! Γιατί οι σοσιαλιστές τά συμφέροντα του προλεταριάτου κάθε χώρας δέν τά ταυτίζουν άναγκαστικά με τά συμφέροντα της Σοβιετικής Ένωσης!»

Το έξηγήσε κι ο ίδιος ο Μπλουμ, στο λόγο του της 5ης του Όκτώβρη 1945. «Αν είχαμε, είπε, δεχτεί τη συγχώνευση με το Κ.Κ. θά βρισκόμαστε σήμερα, σά πολύ δύσκολη θέση, να έκφράσουμε έλευθερη γνώμη για τον άποκλεισμό της Γαλλίας απ' τη Διάσκεψη των έπανορθώσεων. (Σ.Σ. Καθώς είναι γνωστό, την άπέκλεισεν ή Σοβιετική Ρωσία). Οι διαφωνίες θά είσαν άναπόφευκτες άνάμεσα σέ κείνους που πέρνουν σέ δ-λες τις περιπτώσεις το μέρος της Μόσχας και σέ κείνους

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΩΪΝΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΗ ΣΟΦΟΥΛΙΚΗ ΦΛΥΑΡΙΑ

ΑΘΗΝΑ 19.— Ο πρωθυπουργός κ. Σοφούλης είχε σήμερα, συνάντηση με τον Άγλο πρεσβευτή κ. Λήπερ. Μετά τη συνάντηση ο κ. Σοφούλης έδήλωσε ότι ή συνομιλία ήταν εγκάρδιος. Σέ έρώτημα των δημοσιογράφων σχετικά με την προχθεσινή του συνάντηση με το Ρώσο πρεσβευτή κ. Ροντιόνωφ, άπάντησε ότι ο Ρώσος πρεσβευτής επρότεινε την επανάληψη των έλληνοσοβιετικών έμπορικών σχέσεων και του παρέσχε τη διαβεβαίωση ότι ή Σοβ. Ρωσία είναι πρόθυμη να στείλει στην Ελλάδα σιτιάρια και πετροκόβουνο.

Ός προς τις εκλογές ο κ. Σοφούλης δήλωσε ότι τά έκλογικά διατάγματα θά δημοσιευθούν το πολύ σέ τρεις μέρες.

Σέ άλλο έρώτημα των δημοσιογράφων σχετικά με την παράταση της παραμονής του ύπουργού των Έξωτερικών κ. Ρέντη στο Λονδίνο, έδήλωσε ότι ο κ. Ρέντης ήλθε σέ επίκεινται με τους άρμόδιους διπλωματικούς κύκλους άποκλειστικά για το ζήτημα των έθνικών διεκδικήσεων της Ελλάδος, επειδή βρισκόμαστε στες παραμονές του Συνεδρίου της Εύρώπης.

ΤΑ ΡΩΣΟΠΕΡΣΙΚΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Η Μόσχα άγγέλει ότι έφθασεν εκεί ο νέος πρωθυπουργός της Περσίας κ. Σουλτανέζ, συνοδευμένος από οικονομικούς και στρατιωτικούς έμπειρογνώμονες. Ο Πέρσης πρωθυπουργός, φεύγοντας απ' την Τεχεράνη, έδήλωσε ότι είναι βέβαιος ότι θά άποκαταστήσει την ρωσοπερσική φιλία πάνω σέ σταθερές βάσεις.

ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ 19.— Δημοσιεύθηκε άναγκ. Νόμος με τον οποίο άπογορεύεται ή άναγραφή στους τοίχους και όπουδήποτε άλλου πολιτικών συνθημάτων, καθώς επίσης και ή χρησιμοποίηση απ' τους πολίτες κομματικών έμβλημάτων.

Η «ΑΝΑΤΟΛΗ»

άναγκάζεται, σήμερα, να έκδοθει σέ μικρότερο σχήμα, γιατί δέν ήρθε ακόμα το χαρτί που περιμένει απ' την Αθήνα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

«Έλ. Αέσφος, Έδώ. Μά έμεις δέν παρανοηθήκαμε. Ποιός τότε; Έμεις διαπιστώσαμε μονάχα την πρόνοια που λαμβάνεται για την πολιτική διαπαιδαγώγηση του λαού και εύχρηθήκαμε. Τούλάχιστο διαβάσετε μας όμορφα! Όσο για τά «αχρησά πιστεύουμε κ' έμεις άκράδαντα ότι οι καρολόγοι πρέπει να τά δίνουν στά ζά τους. Πάντως έμεις δε διαθέτουμε. Έμεις τά καρούλια μονάχα άκούσαμε να τρίζουν κ' είπαμε με το νου μας πως θάτρίζε και ο άραμπάς. Και να που φάνηκε μόνος του.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«ΣΑΠΦΩ». Σήμερα ή Σαλώμη. Αδού τα σοβιετικά φίλη «Θάελλα του Νότου» και «Πρωτομαγιά στη Ρωσία».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μαρικούλα Μαργκελή Άπόστολος Φωτεινός Άρραβωνιάστριαν Θεορά συγχαρητήρια Οίκογένεια Σπύρου Καραβία

Μαρικούλα Μαργκελή Άπόστολος Φωτεινός Άρραβωνιάστριαν Θεορά συγχαρητήρια Σπύρος Χωραφάς

που είναι όπως έμεις, όπαδοί της διεθνούς δημοκρατίας και για το λόγο αυτό άντιστασόμεθα στο μονοπώλιο των μεγάλων δυνάμεων.

Οι λόγοι των δυό ήγετών του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Γαλλίας—ευχαριστούμε το «Εμπρός» που μās έδωσε την ευκαιρία να τους επαναλάβω—είχουν τη σημασία τους και για τον έλληνο λαό. Και την έπικαιρότητά τους.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΣΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Η άγγλική κυβέρνηση άνεκοίνωσε, σήμερα, ταυτόχρονα στη Βουλιά των Κοινοτήτων και των Λόρδων ότι άποστέλλεται στες Ινδίες τριμελής Έπιτροπή από ύπουργούς με ειδική άποστολή να έλθουν σέ συνηνορήσει με τους ήγέτες του Ινδικού λαού για την άποκατάσταση της άνεξαρτησίας των Ινδιών. Η έπιτροπή άπαρτίσθηκε απ' τους ύπουργούς Λώρενς, Κρίπς και Άλεξάντερ. Η έπιτροπή, ως πρώτο σχέδιο ένεργείας έχει να καλέσει τον Ινδικό λαό στην έκλογη ένός συσταματικού σώματος απ' το όποιο θά προέλθει μιά Έκτελεστική Έπιτροπή που θ' άναλάβει την προσωρινή διακυβέρνηση των Ινδιών μέχρις ότου ψηφιστεί ο καταστατικός χάρτης των Ινδιών.

Ο πρωθυπουργός κ. Άτλυ δήλωσε στη Βουλιά των Κοινοτήτων ότι αί άποφάσεις της Ινδικής Βουλής θά είναι νόμοι της Βρετανικής άυτοκρατορίας. Ο Ινδικός λαός, πρόσθεσε ο κ. Άτλυ, θά άποφασίζει πλέον για το μέλλον του.

Η ΤΑΞΗ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ!

ΑΘΗΝΑ 20.— Μετά την κατηγορηματική βεβαίωση του Σοφούλη ότι οι έκλογές θά γίνουν στις 31 του Μάρτη, άρχισε ή προεκλογική περίοδος. Διετάχθη ή άρση του στρατιωτικού νόμου που έπεβλήθη στες περιφέρειες Μεσοηίας και Λακωνίας, ύστερα απ' τά έπεισόδια των Καλαμών. Για την τήρηση της τάξης στην Πελοπόννησο καταρτίσθησαν πέντε άνεξάρτητα στρατιωτικά άποσπάσματα με βαρύ όπλισμό και ένισχύθηκε ή δύναμη χωροφυλακής. Έπίσης καταρτίσθησαν 3 άποσπάσματα για τη Στερεά Ελλάδα.

Το ύπουργείο Δημ. Τάξεως άπαγόρευσε τη χρήση της μάσκας κατά την περίοδο της Άποκρηάς.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΦΡΑΓΚΟ

ΛΟΝΔΙΝΟ 20.— Ο ύπουργός των Έξωτερικών της Αμερικής κ. Μπέρνς άνεκοίνωσε ότι σέ λίγες μέρες ή άμερικανική κυβέρνηση από συμφώνου με την άγγλική θά φέρουν στη δημοσιότητα σπουδαιότατα έγγραφα που άποδεικνύουν τη στενή συνεργασία του Φράγκο με τον άξονα.

Η ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Όλες άνεξαρτέτως οι άμερικανικές εφημερίδες, εκτός της κομμουνιστικής «Ημερ. Νέα» έκραφάζουν ζωηρές άνησυχίες για τις ένεργείες της Σοβιετ. Ρωσίας στη Μαντζουρία. Στην εφημερίδα «Χέρалд Τρίμπουν» ο δημοσιολόγος Λήψιαν δημοσιεύει σοβαρότατο άρθρο στο όποιο έξετάζει την κατάσταση που δημιουργήθηκε στην Ανατολική Άσία και ή όποια όλοένα χειροτερεύει. Η Μαντζουρία λέγει ο Λήψιαν, έχει μεγάλη στρατηγική και οικονομική σημασία για τους Ρώσους, αλλά είναι επίσης ή περιοχή όπου τά ρωσικά και άμερικανικά συμφέροντα συναντώνται και συγκρούονται.

Η Άμερική έπιθυμεί την άνεξαρτησία της Μαντζουρίας όπως και της λοιπής Κίνας. Άπό την εξέλιξη του Μαντζουριανού ζητηματος θά έξαρτηθεί ή περαιτέρω διατήρηση της ρωσοαμερικανικής φιλίας. Προχωρώντας ο κ. Λήψιαν τονίζει ότι ή Ρωσική πολιτική τόσο στο ζήτημα της Μαντζουρίας, όσο και στα ζητήματα της Περσίας, της Τεργέστης, της Δωδεκανήσου, των Ιταλικών άποικιών και γενικά της Μεσογείου, είναι τέτοια που παρακινεί στην έκέκταση του έξολιστικού άνταγωνισμού άνάμεσα στες Μ. Δυνάμεις.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΔΑ

ΑΘΗΝΑ 20.— Η «ΜΑΧΗ» διαψεύδει το «ΡΙζοπάστη» που έγραψε ότι δηθεν το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΛΔ άποβλέπει σέ έκλογική συνεργασία με το κέντρο και ότι έπιδιώκει να μετάσχει στην κυβέρνηση. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα άνέκαθεν ύποστηρίζει την είσοδο της άριστερης παράταξης σέ κυβερνηση άντιπροσωπευτική ένός τ' ά ΚΚΕ ζητά μονάχα την είσοδο του ΕΑΜ.

ΑΘΗΝΑ 20.— Ο Δαμασκηνός άπάντησε στα κόμματα της Δεξιάς δίνοντας τη διαβεβαίωση ότι ή ήμερομηνία των εκλογών δέν πρόκειται να μετατεθεί και ότι ή κυβέρνηση δέν τον ένημέρωσε άκόμη επί του ζητήματος του έκλογικού συστήματος. Σχετικά έγνώσθη ότι ο Δαμασκηνός ζήτησε απ' τον Μπέβιν να άσκήσει πίεση πάνω στην Κυβέρνηση για την έφαρμογή του πλειοψηφικού.

ΑΘΗΝΑ 20.— Τηλεγραφοβν άπ' το Λονδίνο ότι ο Μπέβιν εξέφρασε στον Ρέντη την έλπίδα ότι τελικά τά κόμματα της άριστερας θ' άποφασίσουν να μετάσχουν στες έκλογές.

ΑΘΗΝΑ 20.— Στο σημερινό ύπουργικό συμβούλιο θά συζητηθούν τά έκλογικά διατάγματα.

ΑΘΗΝΑ 20.— Οι «Τάιμς της Ν. Υόρκης» άγοιάζουν με ίκανοποίηση το άποτέλεσμα των Βελγικών εκλογών το όποιο χαρακτηρίζουν ως άπόδειξη ότι ή Εύρώπη άρχισε να επανακτά την ίσορροπία της.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ 20.— Ο ύπουργός των Έξωτερικών των Ην. Πολιτειών κ. Μπέρνς δήλωσε ότι το μυστικό της άτομικής βόμβας άνήκει άποκλειστικά στες Ην. Πολιτείες και δέν πιστεύει ότι βγήκε έξω απ' τά σύνορα των. Ο κ. Μπέρνς πρόσθεσε ότι ήταν ψευτική ή είδηση περί μυστικού ταξιδιού του Καναδού πρωθυπουργού κ. Μάκνεζι Κίγκ στη Βασιγκτώνα για άνομιλία του με τον κ. Τρουάιν άπάνω στο ζήτημα της κατασκοπείας. Έπίσης άνηθήκε να βεβαιώσει ότι την κατασκοπεία διήύθυνε ή Σοβιετική πρεσβεία. Μέχρι τέλους της έβδομάδος, είπε, θά συμπληρωθούν οι άνακρίσεις και θά γνωσθεί το πόρισμα.

Ο κ. Άτλυ δήλωσε χθές στη Βουλιά των Κοινοτήτων ότι βρισκεται σ' έπαφή με την Καναδική κυβέρνηση για το ζήτημα της κλοπής του μυστικού της βόμβας αλλά δέν είναι σέ θέση να παράσχει περισσότερες πληροφορίες.

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ 20.— Στη Βουλιά των Κοινοτήτων θά αρχίσει, σήμερα ή συζήτηση πάσω στα έξωτερικά ζήτήματα. Θά μιλήσουν οι ύπουργοι Μπέβιν και Μπαίκερ καθώς και απ' την άντιπολίτευση οι Ήντεν και Μακμίλλαν. Θά συζητηθούν τά ζητήματα των άγγλοσοβιετικών σχέσεων σέ συνάρτηση με το έλληνικό, το Παλαιστινιακό και το ζήτημα του Πονωνικού στρατού της Ιταλίας. Έγινε γνωστό ότι άδρω στη Βουλιά ο Μπέβιν θά προβεί σέ βαρυσήμαντες άνακοινώσεις.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ

ΑΘΗΝΑ 19.— Το Ρώτερ πληροφορείται ότι ή Σοβιετική Ρωσία θά μετάσχει στους προσεχείς Όλυμπιακούς άγώνες που θά γίνουν στο Λονδίνο στο 1948. Η Ρωσία έχει λαμπρούς άθλητές κ' έλπίζει σέ πολλές νίκες.

ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ 20.— Στο Βέλγιο ο σχηματισμός κυβέρνησης απ' τους Χριστιανοσοσιαλιστές προσκόπτει στην άρνηση των κομμάτων της άριστερας να συνεργασθούν μαζί τους, γιατί είναι κηρυγμένοι ύπερ της επαναφοράς του Λεοπόλδου.

Το κυβερνητικό ζήτημα περιέρχεται έτοι σέ άδιέοδο.

ΥΠΕΡΗΩΟ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑ 20.— Στη χτεσινή «ΜΑΧΗ» διευκρινίζεται ότι ή όργάνωση της ΕΠΟΝ θά παραμείνει σάν υπερκομματική όργάνωση με προοδευτικές δημοκρατικές και άντιφασιστικές αρχές. Η Σοσιαλιστική Νεολαία ζητά απ' την ΕΠΟΝ πολιτική και ιδεολογική πληρότητα και θά έξακολουθήσει τη συμμετοχή της στες τάξεις της.

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΑΘΗΝΑ 20.— Χτες, στις 11 το πρωί έγινε στη Κωνσταντινούπολη ή κηδεία του Πατριάρχη Βενιαμίν. Οι τουρκικές αρχές άπένεμαν έξαιρετικές τιμές στο νεκρό Πρωτοπατριάρχη. Ο Τούρκος νομάρχης κατέθεσε βαρύνον στεφάνι από φυσικά λουλούδια. Σήμερα τ' άπόγευμα θά συνέλθει ή Ί. Σόνοδος να κηρύξει άχρησία τον Πατριάρχη θρόνου. Μπορεί, σήμερα, να γίνει κ' ή έκλογη του νέου Πατριάρχη.

ΠΡΟ: ΣΤ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Άνα. Καϊδής